

Toți ne putem mântui prin pocăință

Când oamenii păzesc frica de Dumnezeu, atunci e lesnicios și desfătat lucru a trăi pe pământ. Dar acum norodul a ajuns să trăiască după voia și mintea lui și a lăsat poruncile sfinte; el crede că-și află bucuria pe pământ fără Domnul, neștiind că numai Domnul e bucuria noastră și numai în Domnul se veselește sufletul omului.

El încălzește sufletul așa cum soarele încălzește florile câmpului, și cum vântul le leagănă și le dă viață. Domnul ne-a dat toate, ca noi să-L slăvim. Dar lumea nu înțelege aceasta. Și cum ar putea înțelege ceea ce n-a văzut, nici n-a gustat? Chiar eu, când eram în lume, credeam că aceasta e fericirea pe pământ: să fiu sănătos, frumos, bogat și iubit de ceilalți. Și mă mândream în deșert de acestea. Dar când L-am cunoscut pe Domnul prin Duhul Sfânt, atunci m-am deprins să privesc toată fericirea lumii ca un fum purtat de vânt. Însă harul Duhului Sfânt bucură și veselește sufletul, iar el într-o adâncă pace vede pe Domnul și uită pământul.

Doamne, întoarce oamenii Tăi spre Tine, ca toți să cunoască iubirea Ta și să vadă în Duhul Sfânt fața Ta blândă; ca toți să se desfăteze încă de pe pământ de această vedere și, văzându-Te cum ești, să se facă asemenea Ție [1 Ioan 3,2].

Slavă Domnului că ne-a dat pocăința, iar prin pocăință noi toți ne mântuim, fără excepție. Nu se mântuiesc numai cei ce nu vor să se pocăiască, și în aceasta văd deznădejdea lor și plâng mult, fiindu-mi milă de ei. Ei nu cunosc prin Duhul Sfânt cât de mare e milostivirea lui Dumnezeu. Dar dacă fiecare suflet ar cunoaște pe Domnul și ar ști cât de mult ne iubește, atunci nimeni n-ar mai deznădăjdui și nici n-ar mai murmura vreodată.

Orice suflet care și-a pierdut pacea trebuie să se pocăiască și Domnul îi va ierta păcatele, iar atunci bucuria și pacea vor fi în suflet; și nu e nevoie de alte mărturii, pentru că Duhul însuși dă mărturie că păcatele au fost iertate. Iată un semn al iertării păcatelor: dacă urăști păcatul înseamnă că Domnul ți-a iertat păcatele tale.

Ce mai așteptăm? Ca din înălțimea cerurilor să ni se cânte un cânt ceresc? Dar în cer totul viază prin Duhul Sfânt, și pe pământ Domnul ne-a dat Același Duh Sfânt, în bisericile lui Dumnezeu slujbele sunt săvârșite prin Duhul Sfânt; în pustii, în munți și în peșteri, toți

Sf.Siluan Atonitul, icoană

nevoitorii lui Hristos viază prin Duhul Sfânt; și dacă-L vom păstra, vom fi liberi de tot întunericul, și viața veșnică va fi în sufletele noastre.

Dacă toți oamenii s-ar pocăi și ar păzi poruncile lui Dumnezeu, atunci ar fi raiul pe pământ, fiindcă „împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul nostru” [Luca 17, 21]. Împărăția lui Dumnezeu e Duhul Sfânt, iar Duhul Sfânt în cer și pe pământ Același este.

Celui ce se căiește Domnul îi dă raiul și împărăția veșnică, împreună cu El.

După mulțimea milostivirii Sale, El nu-și mai aduce aminte de păcatele noastre, cum nu și-a adus aminte pe cruce de cele ale tâlharului răstignit împreună cu El.

Mare e milostivirea Ta, Doamne; și cine poate să-Ți mulțumească cum se cuvine pentru că ne-ai dat pe pământ pe Duhul Sfânt?

(Cuviosul Siluan Athonitul, Între iadul deznădejdiei și iadul smereniei, în traducere de Pr. Prof. Dr. Ioan Ica și Diac. Ioan I. Ica jr., Editura Deisis, Sibiu, 2001)